

Hayde!

– Ami, da hal ekh givws, pala togava!

So ka hal. Paravdyas ekhe givws, bezbeli uli bokhali – halyas les. Ushteldyas o vtorones. O rikono phenla:

– Ekhe givws halyas! Akana ushteldyas o vtorones! An te dzhas!

Akava pala phenla:

– Nanay te dzhas, oti – phenla – phanlyas amen!

Ya, ma o ruv halyas li okoles i o rikono phenla:

– Ake, halyas li o vtorones!

„Pra-a-as!“. Chhinен e syandzhirya. Bap othe. Ushtelde o ruves, kerde les sa poryande. Hale les. Achhilo svobodno o raklo.

Gi, ama nakhla kibor vreme, zhanla te orinel. Ya, ma nali pele kokalya katar ruv, nali pernango orinelas i so bodnisaylo othe, ko than pelo, mulo.

Katar ruv ulo pishime, katar ruvestar mulo.

ОРИСАНОТО МОМЧЕ

Имало някога една жена. Тя гледала едно момче. Било е по Време на раждането му, когато една орисница, от тези, дето Господ ги праща, дето ти знаят името, колко години ще живееш...

През нощта на раждането бабата, дето прекъснала пъпа му, чула Всичко, което рекла орисницата:

– Камо стане на 20 години, ще го изяде Вълкът и ще го изяде.

Минало Времето, момчето станало на 20. Дошъл Вълкът да го изяде. Бабата казала Всичко на майката:

– Чуй! Момчето камо стане на 20 години и ще го изядат Вълците.

И станал на 20 години. Дошъл Вълкът да го изяде. Взела майка му, направила му ядене, сложила му пиене. Дала две филии хляб.

– Айде, сине! – рекла. – Излез да се скриеш, че Вълкът ще го изяде. И таман повървял, гледа Господ срещу него.

– Къде бе, синко?

– Абе, дяго! Така и така работата. Когато съм се родил, ми предрекли, че като стана на 20 години, ще го изяде Вълк и ще ме изяде.